

Du tør ikke! roper Ina. Hun blangler på gjerdet. Jeg blir sint.
 Hun alltid den tøffe, den som utfordrer? Ha, ha flunker hun og hopper
 gjerdet. Ina er min beste venn. Selv om hun er jente. Vi er
 ellige. Jeg er en stor gutt med mørkebrunt hår. Jeg bøker på
 selv om jeg ser stor og skummel ut er jeg egentlig
 i motsetning til Ina, hun er spretten og glad hele tida med langt
 og blå øyne. Etter skolen pleier vi å gå hjem i lag, som som
 går oppover bakken. Jeg og Ina er naboer, vi går i 5. klasse.
 gå gjennom skogen? spør Ina. "Okey" svarer jeg. "Auuu" roper jeg
 en snoball i øye. Ha, ha roper Ina. Jeg sender en snoball tilbake.
 blir det snoballerig. Vi holder på lenge, så lenge at det begynner å
 "Vi burde begynne å dra hjem" sier Ina. Men hvor er stien???
 er å få panikk. Kom, det går fint" husker Ina. "Jeg ser noe" sier jeg.
 Vi går. "Jeg tror ikke det bor noe der" sier Ina. Vi går bort til huset.
 den står det på dørskiltet. Han døde forvikele så lenge siden" sier
 det i avisa. Tør du" spør Ina. "Jeg må kanskje dette" Ina tenker
 er inn. Det lukker råtent. Her er det et rom svar jeg. Vi går inn. Ina
 er det en møbel. Et bord. Oppå bordet ligger det en bok. Ina tar opp
 står mange navn i boka. "Hva er dette?" nesten husker jeg. Det er sikkert
 sier jeg. "Da får vi vel skrive oss inn, vi er vel gjester her" sier
 ver oss inn. Og da hører vi døra går opp foran oss. Og inn kommer
 Ha, ha, ha. Dem har skrevet dem inn i boken for de døde sjelene.
 in... å skrive opp de menneskene uten en framtid de døde sjelene.
 er å skrive hvem som kommer til å dø?" sier Ina. Jeg kan se
 dan huset du hvem som kommer til å dø? sier Ina. Jeg kan se
 lar på meg brillene mine ser jeg de folkene som kommer ut
 at fiske, de skriver jeg opp i boken og kort tid eller blir de.
 ke hva jeg føler. Ansiktet til Ina er blekkhvitt. Vi prøver å sprin
 stopper oss. Vi kan gjøre hva som helst" roper Ina. Ina vasker til
 og prøver å vike ut navnene, men det nutter ikke. Jeg er den eneste
 de legges boka. "Hva" spør jeg. "Hva" spør jeg. "Hva" spør jeg. "Hva" spør jeg.
 i sjette valg. Han må dekke boka eller dø. Han tar frem
 ikke et valg. Ina og jeg springer og springer helt

Der står mamma. Jeg begynder nester å gråte fordi: jeg blir
så lettet. "Hvor har du vært?" spør mamma, jeg sier at: jeg gikk
meg bort i skogen, hun vil kanskje ikke tro sannheten. Den natten
sover jeg godt.